

ת"פ 35155/09/15 - מדינת ישראל נגד מוסא חוסין

בית משפט השלום בנתניה

08 דצמבר 2015

ת"פ 35155-09-15 מדינת ישראל נ'
חוסין(עציר)

מת 35167-09-15

בפני כב' השופטת הבכירה איטה נחמן
המאשימה
נגד
הנאשם
מוסא חוסין (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אלמוג בן חמו
הנאשם הובא באמצעות שב"ס וב"כ עו"ד אורנית מרום

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעובדות שני כתבי אישום, כשאחד מהם מתוקן, המייחסים לו ארבע עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה על סעיף 12(1) בחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: "חוק הכניסה").

2. כתב האישום בת.פ. 35155-09-15 כולל שלושה אישומים.

א. מהאישום הראשון עולה כי ביום 17.9.15 בשעה 10:00 או בסמוך לכך, שהה הנאשם שהינו תושב האזור בדירה בשד' ויצמן בנתניה, (להלן: "הדירה").

ב. האישום השני עולה כי ביום 14.9.15 בשעה 13:47 או בסמוך לכך, שהה הנאשם בדירה.

ג. האישום השלישי עולה כי ביום 12.6.15 בשעה 16:42 או בסמוך לכך, שהה הנאשם בשוק בשדרות ויצמן בנתניה.

3. מעובדות כתב האישום המתוקן בת.פ. 17670-11-15, שצירף, עולה כי ביום 5.11.15 בשעה 08:30 או בסמוך לכך, שהה הנאשם יחד עם הנאשם 2, כארם סולימאן, (להלן: "האחר"), שהינם תושבי האזור בדירה ברח' יפתח הגלעדי, בנתניה.

הנאשמים שהו בדירה לצורך ביצוע עבודות שיפוצים, ללא שיש בידם אישורי שהייה או כניסה לישראל כדין.

4. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, הנאשם הודה והורשע בעובדות שני כתבי האישום, ללא הסדר לעניין העונש.

5. ב"כ המאשימה, בטיעונו לעונש, ציין כי הנאשם ביצע עבירה נוספת של כניסה לישראל שלא כחוק בעוד מתנהל נגדו תיק אחר בגין אותה עבירה, שם ביצע אותה בשלושה מופעים, ויש לראות בכך כניסה לחומרא.

ב"כ המאשימה הפנה לעברו של הנאשם שלחובתו הרשעה קודמת מבית הדין הצבאי וכן הרשעה נוספת משנת 2012 בגין כניסה לישראל שלא כחוק. עוד הפנה ב"כ המאשימה לערך החברתי שנפגע ממעשיו של הנאשם, והוא זכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה, זאת מתוך נימוקים בטחוניים, חברתיים וכלכליים.

ב"כ המאשימה הפנה למצב הבטחוני ולגל הטרור שפוקד את המדינה לאחרונה, וציין כי לא אחת, המבצעים הם שוהים בלתי חוקיים, חלקם צעירים ללא עבר פלילי, ונוכח אלו, סבור ב"כ המאשימה כי בית המשפט נדרש להחמיר בענישתו של הנאשם, כחלק מהמלחמה בתופעה הפסולה של הכניסה לישראל שלא כחוק.

תוך הפניה לאסמכתאות (ת"פ (שלום, ב"ש) 1349-11-15 ות"פ (שלום, ראשל"צ) 10902-11-15), בהן בתי המשפט אישרו את השפעת המצב הבטחוני על ענישת שוהים בלתי חוקיים - לחומרא, טען ב"כ המאשימה כי מתחם העונש ההולם נע בין חודש ל- 6 חודשי מאסר בפועל, בגין כל עבירה בה הורשע הנאשם ועתר להשית על הנאשם עונש הנמצא ברף הגבוה של המתחם, בגין כל עבירה, במצטבר, בתוספת מאסר על תנאי משמעותי וקנס.

6. ב"כ הנאשם, בטיעוניה לעונש, חלקה על טיעוניה ב"כ המאשימה באשר למתחם העונש ההולם והפנתה רע"פ 3242/13 ג'רדאת נ' מ"י, שם דובר על מתחם שנע בין מאסר על תנאי לחודשיים מאסר בפועל, בשל נסיבות ייחודיות הומניטריות כגון אלו של הנאשם, שיש לו משפחה בישראל. הסנגורית ציינה כי לנאשם בת זוג ישראלית ולהם ילד משותף בן חצי שנה, שמטעמים כלכליים זוגיותם טרם הוכרה, והם לא ביצעו בדיקת אבהות לילד וכן אין באפשרותם לצאת את גבולות הארץ על מנת להתחתן.

הסנגורית הוסיפה כי הנאשם נמצא בארץ על מנת לראות את בנו הקטין וכן לפרנסו והוא לא מבצע עבירות נלוות לעבירת הכניסה לישראל.

הסנגורית הפנתה לפסיקה, בין היתר לרע"פ 1441/14 בו מטעמי צדק, בוטל עונש מאסר בפועל שהושת על נאשם והמאסר על תנאי בן 10 חודשים שהופעל, הוארך, וכן לפסיקה שקבעה כי אין להחמיר בענישה על רקע

מצב בטחוני (עפ"ג (מחוזי, חיפה) 46537-10-15, ת"פ 46514-10-15, ת"פ 52705-10-15, עפ"ג (מחוזי, חיפה) 63731-10-15) ועוד הפנתה הסנגורית לת"פ 24780-09-15 - שם בגין שתי עבירות של כניסה לישראל, בית המשפט הסתפק ב-3 ימי מעצר.

נוכח אלו, עתרה הסנגורית להסתפק בימי מעצרו של הנאשם שהיה עצור בגין כתב האישום הראשון בין 17.9.15-20.9.15 ובגין התיק השני הוא עצור מיום 5.11.15 עד לתום ההליכים.

7. הנאשם, בדבריו האחרונים, מסר כי הוא נכנס לישראל רק במטרה לעבוד ולראות את בנו, ציין כי הוא גר עם בת זוגו, איתה הוא בזוגיות מזה 3 שנים ולהם ילד משותף בן חצי שנה, שברצונו לגדל.

דין

8. כמצוות המחוקק בסעיף 40 ג' (א) בחוק, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40 ב' בחוק, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך החברתי שנפגע

9. במעשיו פגע הנאשם בערכים חברתיים בדמות שמירה על בטחון המדינה וזכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה. אציין כי פגיעתו של הנאשם בערכים מוגנים אלו אינה בעוצמה ניכרת, זאת על רקע נסיבות ביצוע העבירות, כפי שנטענו על ידי ההגנה וכן כעולה מכתבי האישום, היינו שהנאשם נכנס לישראל הן לצרכי פרנסה וכן לראות את בת זוגו ובנו.

מדיניות הענישה הנהוגה ומתחם העונש ההולם

10. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה בה הורשע הנאשם, מתחשבת בצורך במאבק בתופעת הכניסה והשהייה בישראל ללא כחוק ובתפקיד בית המשפט, בהעברת מסר מתבקש, באמצעות השתת עונשים חמורים על מי שפוגע במעשיו במאבק בתופעה זו.

הצדדים הפנו לפסיקה מבתי המשפט השונים, ב"כ המאשימה הפנה לזו שיש בה אמרות לגבי החמרה בענישת השוהים הבלתי חוקיים או הנכנסים לישראל שלא כחוק, וזאת בשל המצב הבטחוני השורר במדינה בתקופה זו. ואילו הסנגורית הפנתה לפסיקה ממנה עולים דברים הפוכים וקובעת כי אין במצב הבטחוני כדי להחמיר בענישה במקרה דנן.

לאחר שעיינתי באסמכתאות אליהן הפנו ב"כ הצדדים, שוכנעתי כי אין במצב הבטחוני להוסיף חומרה על המתחמים הקיימים שכבר נקבעו בפסיקה, אלא שיש בו כדי להחמיר את הענישה בתוך מתחם העונש ההולם.

11. כבר קבעתי בעבר שמתחם העונש ההולם בגין עבירת כניסה או שהייה בישראל שלא כחוק, לצרכי פרנסה, נע בין מאסר על תנאי ל-6 חודשי מאסר בפועל (ר' ת.פ. (שלום, ראשל"צ) 36360-04-13 מ"י נ' והדאן, מיום 13.5.14).

ואילו מתחם העונש ההולם בגין עבירת כניסה או שהייה בישראל שלא כחוק, כשברקע טעמים הומניטריים כאלו של הנאשם, נע בין אי השתת מאסר לחודשיים מאסר בפועל או תנאי (ר' רע"פ 3242/13 ג'ראדא נ' מ"י, מיום 9.12.14).

חריגה ממתחם העונש הראוי

12. סעיף 40ד(א) בחוק קובע כי חריגה ממתחם העונש ההולם תהא אך אם בית-המשפט מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם.

שיקול שיקום אינם רלוונטיים בתיק דנן.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

13. במסגרת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה יש לקחת בחשבון את קיום הנסיבות הבאות:

חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה; עיקרי.

הנזק שנגרם מביצוע העבירה; הנאשם פגע כאמור בערכים המוגנים.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה; כפי שנטען על ידי ההגנה, הן רצונו להיות את משפחתו שנמצאת בישראל וכן להתפרנס.

לא נגרעה יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשיו או את משמעות מעשיו, הוא אינו קרוב לסייג לאחריות הפלילית והיה יכול להימנע מהמעשים עליהם הייתה לו שליטה מלאה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

14. כמצווה על בית המשפט בסעיף 40א בחוק יש לקחת בחשבון, בעת ענישת הנאשם, את נסיבותיו האישיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה. במקרה דנן נסיבות אלו נלמדות מטיעוני ההגנה ומדברי הנאשם.

הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו; מדובר בנאשם צעיר בן כ-27, שלחובתו שתי הרשעות קודמות, האחת מבית הדין הצבאי ובגינה הושתו עליו 60 ימי מאסר וענישה נלווית והשניה בגין כניסה לישראל שלא כחוק, בגינה הושתו עליו 5 ימי מאסר בפועל, כך שאין זו הסתבכותו הראשונה של הנאשם עם החוק.

הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם; עונש מאסר בפועל יפגע במשפחתו של הנאשם אותה הוא מפרנס, כפי טענתו.

הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעתו; הרשעת הנאשם עלולה לגרום לנאשם לנזק בדמות אי מתן היתרי כניסה עתידיים, דבר שיקשה עליו לראות את בת זוגו ובנו.

נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו; הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הוא הודה במיוחס לו ואף צירף תיק נוסף.

נסיבות חיים קשות של הנאשם שהיתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה; ההגנה טענה כי הנאשם ביצע את המיוחס לו בשל נסיבותיו המיוחדות והיותו בזוגיות עם ישראלית ולהם בן משותף וזוגיותם טרם הוכרה משלא עלה בידם לבצע בדיקת אבהות ולפנות בבקשה לאיחוד משפחות.

15. לאור האמור לעיל הנני משיתה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 4 חודשים החל מיום מעצרו ה-5.11.15 ובניכוי ימי מעצרו 17.9.15 עד 20.9.15.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירות על חוק הכניסה לישראל.

ג. קנס כספי בסך ₪ 1,500 או 15 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם עד למועד שחרורו של הנאשם ממאסר.

היה וקיים כסף בפיקדון - יקוזז לטובת הקנס.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום

ניתנה והודעה היום כ"ו כסלו תשע"ו, 08/12/2015 במעמד הנוכחים.

איטה נחמן, שופטת בכירה

הוקלדעלידיפהאטלן